

det nærmeste bliver en Maanedes Ferie — men i hvilken de Radikale og Socialdemokrater intet faar at vide om de Forhandlinger, der føres —, og man derefter kommer og siger: Nu er vi blevet enige, maa vi nu bede om Betænkning i Morgen, og vi imødekommer Ønsket, og Sagen derpaa kommer med vor Betænkning, skønt vi først nu faar at vide, hvordan Sagen ligger, saa er det dristigt at paastaa, at det er os, der trækker Sagen i Langdrag. Venstre er de eneste, der har bidraget til at trække denne Sag i Langdrag, først i Militærkommissionen og siden her.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen. Han udtalte, at vort Forslag var stillet i Fortrøstning til, at vi ikke kunde faa det vedtaget, thi hvis vi havde troet, at vi kunde have faaet det vedtaget, vilde vi ganske sikkert ikke have stillet det. Jeg kan med samme Føje sige til det ærede Medlem, at naar han her kommer med saadanne Udtalelser, er det simpelt hen Ting, han mener at burde sige, men han mener ikke noget med det. Jeg vilde anse det for den største Lykke for vort Land, om det kunde lykkes at skabe et saadant Flertal, at vi var i Stand til at gennemføre vort Forslag, og jeg er sikker paa, at vi derigenem havde den størst mulige Betryggelse i Retning af at forblive uensede, hvis der igen skulde opstaa krigerske Forviklinger i Europa. Det ærede Medlem udtalte, at Socialdemokrater og Radikale havde en ganske anden Maade at optræde paa, naar de havde Ansvar, og tilføjede, at vi havde Forpligtelser i Henhold til Haagerkonventionen, der ikke skete Fyldest ved Socialdemokraternes Forslag. Jeg vil henstille til det ærede Medlem i Stedet for at komme med saadanne Paastande at vise blot et eneste Punkt, hvor vi er i Modstrid med de Forpligtelser, vi er indgaaet paa ved at tiltræde Haagerkonventionen. Men det vil ikke være muligt. Der staar i denne Konvention, at ethvert Land skal bruge de Midler, hvorover det raader, men der staar ingen som helst Forskrift om, hvilke Midler man skal raade over. I saa Henseende er man suveræn. Men lad os nu tænke os, at Flertallets Forslag bliver vedtaget og ført ud i Livet, og at en ny Krig udbryder i vor Nærhed, og lad os saa tænke os, at vi til den Tid har en socialdemokratisk Regering, da vil denne i Henhold til Haagerkonventionen have Forpligtelse til at administrere og fuldt ud udnytte de Midler, Landet paa det Tidspunkt raader

over. Dette er Haagerkonventionen. Deri ligger Løsningen paa de Radikales og Socialdemokraternes Stilling under Verdenskrigen. Man skulde udnytte de Midler, hvorover man raadede. Der kunde man ikke efter Forgodtbefindende sige: Nu vil vi have Afrustning, nu vil vi have Indskrænkning af den og den Art. Nej, Haagerkonventionen paabyder, at man til det yderste skal bruge de Midler, hvorover man raader, medens man selv kan bestemme, af hvilken Art og i hvilken Udstrækning man vil træffe militære Forberedelser. Man lægge Mærke til, at tidligere var det ikke Haagerkonventionen, der blev nævnt først, tidligere var det Folkenes Forbunds Artikel 8, der blev nævnt fra konservativ og Venstres Side af det ærede Medlem Hr. Pürschel og af det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen. — Folkeforbundspagten Artikel 8 paalagde os Forpligtelse til at holde af Militær ikke mindre, end hvad der var foreneligt med Haandhævelsen af den nationale Sikkerhed. Læg Mærke til, at denne Artikel 8 fuldstændig er gledet ud af Dagsordenen baade fra konservativ og Venstres Side, fordi Generalstaben og de kommanderende Generaler allerede overfor Militærkommissionen har sagt, at de Forslag, her foreligger, er uegnede, vi mægter ikke med dem at gennemføre en Haandhævelse af den nationale Sikkerhed. Saa siger man: Nuvel, der er ingen Forpligtelse efter Artikel 8, og saa er man kommet i Tanker om, at Haagerkonventionen byder Forpligtelse. Dog vil det ikke være muligt at nævne et eneste Punkt, hvor vi ved at tiltræde denne Haagerkonvention gaar ind paa at holde et vist Minimum af militært Beredskab. Noget saadant findes ikke.

Derefter siger Venstres Ordfører, at vi skulde ikke staa her og haane Venstre og tale ringeagtende om Venstre, fordi det nu opererer i Fællesskab med de Konservative, da vi bestræber os for og vil gerne stemme sammen med dygtig mange af de Konservative. Jeg vil gerne spørge Venstres Ordfører, om han kan paapege, at vi ved at stille vore Ændringsforslag har gjort blot det allerringeste Tilløb til at tækkes de Konservative. Hvis han kunde det, vilde jeg give ham Ret, saa kunde han sige, at vi prøvede paa at tækkes de Konservative. Men han vil jo se, at vort Forslag netop er saa langt fra de Konservatives Opfattelse, som vel tænkes kan. Naar man nu taler om, at vi gerne vilde have dygtig mange Stemmer fra de Konservative, og netop nævner det ærede Med-